

saa Pengene er altsaa kommet ind igen, men naturligvis kunde man have faaet dem ad mere direkte Vej. Der kan siges meget berettiget imod at forære et Par tilfældige Ejendomsbesiddere saa uhyre Formuer, det er selvfølgelig urigtigt, men vi har jo set, hvilket Resultat Jernbaneskylden giver; der er, som det tyske Ordsprog siger, meget Skrig og liden Uld. Jeg tror, det er et meget lille Beløb — jeg kan ikke nævne det —, som kommer ind, og det er en uhyre Administration; selv hvor Staten skaber Værdier, er Værdistigningsafgiften som oftest en Skuffelse. Man kan ogsaa rejse det Spørgsmaal, om Staten, naar den har Ret til at tage en Part af eller den hele Værdi, der skabes ved offentlige Foranstaltninger, da ikke ogsaa har Pligt til at erstatte Tab, som lides ved saadanne. Vi har jo Eksempler paa, at Banegaarde er flyttet fra den ene Ende af Byen til den anden, saaledes flyttede man Banegaarden i Aalborg, og de fleste Grundejere, som havde Huse i den daværende Jernbanegade, gik fallit og blev ruineret, medens man gav Fordele til andre. Men har Staten moralsk Ret til at indkassere Værdistigning, har den saa ikke ogsaa moralsk Pligt til at erstatte Tab, som fremkaldes ved en saadan Omvæltning? Som Kommunalskat vil jeg paa det bestemteste modsætte mig Værdistigningsafgiften, den har ingen Berettigelse, og disse Værdistigninger bliver jo meget stærkt beskattet af Staten, de bliver beskattet gennem den forøgede Jordværdibeskatning, gennem en Forøgelse af Formue- og Indtægtsskatten alene tre Gange, til Amtskommunerne bliver de beskattet gennem en Forøgelse af Grundværdibeskatningen een Gang, det er fire Gange, og til Sognekommunerne bliver de beskattet baade gennem Indkomstskatten og Grundværdibeskatningen. Disse Værdistigninger bliver i Virkeligheden beskattet 7—8 Gange, jeg tror saamænd, det er nok, dermed kan man godt slaa sig til Ro. Indførelsen af et System, der ogsaa giver Værdistigningsskat til Kommunen, vil jeg anse for meget forkastelig og uheldig.

Det er de Bemærkninger, jeg i Almindelighed har at gøre ved denne Sags første Behandling. Selve Princippet er jeg ikke nogen Modstander af, naar det kun drejer sig om Ændring af de nuværende Skattebeløb til en Grundværdibeskatning, men Overdrivelser saavel med Hensyn til Skatteforøgelser som med Hensyn til Værdistigningsskat har jeg bestemt

advaret imod, og jeg vil haabe, at man, hvis man gaar til at gennemføre en Reform her, vil tage det gode eller i alt Fald det retfærdige i de nye Tanker, men ikke gaa til Overdrivelser. I dette Land gaar vi ofte fra den ene Vejgrøft til den anden, og det har jeg villet advare indtrængende imod gennem de Udtalelser, jeg her har fremsat.

Brorsen: Denne Debat har været præget af en meget rolig, man kan næsten sige mat, Stemning. Naar jeg tænker tilbage paa tidligere Tidens Diskussioner om Grundskyld, og hvad dermed staar i Forbindelse, enten ved Finanslovens første Behandling eller ved anden Lejlighed, var der jo ganske anderledes Gang i det, Standpunkterne stod meget stejlere overfor hinanden, end de gør i Øjeblikket. Dette hænger sammen med, at vi nu alle med Hensyn til denne Sag er ved at komme ned paa Jorden og tage praktisk paa Tingene, og derfor er jeg ikke ked af den Forandring, der er foregaaet. Hele den Debat, der er ført ved denne Lejlighed, giver mig et vistnok mange med mig Haab om, at der vil være en Mulighed for, at Spørgsmaalet om den kommunale Ejendomsbeskatning vil kunne løses og løses allerede i indeværende Samling. Over de fem smaa Ord som Tekst: Lige Skat paa lige Jord, der ligeledes er blevet citeret ved denne Lejlighed, er der blevet holdt mange og lange Taler i Tiden, der svandt, ogsaa ved denne Lejlighed er det blevet bekræftet af samtlige Ordførere, at man er Tilhænger af denne Teori og af Teoriens Omsætning i Praksis. Heller ikke det ærede Medlem Hr. Fibiger, de Konservatives Ordfører, undlod at bekræfte, hvad der var udtalt af de Ordførere, der havde Ordet før ham, at ogsaa de Konservative er Tilhængere af lige Skat paa lige Jord, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at han ikke er logisk. De Eksempler, som blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, efter min Mening særdeles slaaende Eksempler, viser, at man ikke kan gennemføre lige Skat paa lige Jord — lad os faa det slaaet fast —, medmindre vi deler Ejendomsskylden i sine to Bestanddele, Skat paa Jord og Skat paa Bygninger. Saa længe man har Skat paa Bygninger og Skat paa Jord indfiltret i hinanden, kan man ikke gennemføre Princippet paa rational Maade. Det er, som sagt, et slaaende Eksempel, at naar man gaar ned til Vurderinger omkring 4 000 Kr. — og det er ikke saa smaa Grupper, der her er Tale